

for handlende og Haandværkere, det er gennem tekniske Skoler, Handelskoler og den Slags Institutioner mere og mere at skabe Betingelserne for, at de unge kunne faa en saadan Uddannelse, at man er sikker paa, at alle ret ordentlig begavede Mennesker ere i Stand til at erhverve sig saa megen Kundskab; at de ogsaa ude i Livet i sin Tid ere i Stand til at kunne bjærge sig, naar de ellers ere ihærdige Folt, som have Lyft til at ville væрге sig. Under Finanslovens første Behandling faldt der en Udtalelse fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), som ogsaa bestyrker mig netop i denne Henseende, og da det ærede Medlem jo netop er Haandværker, forekommer det mig ikke at være utidigt at fremdrage netop det. Jeg staar ikke med det Numer af Rigsdagstidenden i Haanden, og jeg er derfor ikke sikker paa at kunne citere det ærede Medlem ordret, men det ærede Medlem kom da med en lille Udvikling, hvori han stærkt fremdrog, at det var den personlige Dygtighed, det kom an paa at skabe her i Landet; det var den personlige Dygtighed, der skulde til, for at et Menneske kunde begaa sig til Gavn under de nuværende Forhold; og det hentyes mig, at det ærede Medlem den Gang præciserede det bestemt, at den personlige Dygtighed opnaaede man bedst ved Uddannelse i tekniske Skoler, Handelskoler og den Slags Anstalter. Deri tror jeg, at det ærede Medlem har ubetinget Ret. Hvad angaar de Haandværksprøver og Prøver i Bogføring, som dette Forslag har indført, da tror jeg ikke, at man ad denne Vej naar noget, men tværtimod at man kun gør det ad den anden Vej gennem Handelskoler, tekniske Skoler og lignende Indretninger. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Omførsel af Varer, da skal jeg fuldstændig lade det ligge, efter at det jo nu er omtalt, tør jeg næsten sige, af en hel Række af foregaaende Talere. Derimod er der en anden Ting, jeg kunde have Lyft til at sige et Par Ord om, det er om de handelsressende, som det ærede Medlem fra Fakse (Anton Jensen) drog saa stærkt til Felts imod. Der kan selvfølgelig siges meget med Hensyn til det, at de handlende, særlig de større handlende sende deres Folt omkring i Landet for at falbyde deres Varer; men jeg kommer ikke ret, hvad Fortræd det egentlig skulde gøre. Det ærede Medlem, jeg nys nævnte, gjorde jo et Regnestykke op, hvorigennem man fik at se, at en Hotelvært i en vis lille By her i Landet derigennem blev i Stand til at subsistere. Jeg synes virkelig ikke, der er nogen Ulykke i det, og om det egentlig skulde være os, der til hævende og sidst komme

til at betale det, ved jeg dog ikke. Men der er en anden Ting, jeg vil sige, netop i Modsetning til det at sende handelsressende omkring. Hvis man vilde gøre en Indskrænkning med Hensyn til det at de handlende benytte den Maade at henvende sig til deres Kunder gennem deres Folt personlig, hvis man vilde forbyde en saadan Henvendelse, synes jeg, at man var inde paa en Bane, hvor man egentlig kunde blive tvungen til at gaa videre. Man har jo hele Reklamevæsenet gennem Bladene og paa mange andre Maader. Man kunde med lige saa stor Ret sige, at de handlende kun til visse Tider af Aaret eller saa og saa mange Gange om Aaret, maatte reklamere for deres Forretning, eller at Reklamerne paa de Bogne, de sende omkring i Byerne, skulde begrænses i en eller anden Grad, saa det blev bestemt, hvorvidt de maatte gaa i den Henseende. Jeg mener ikke, at man godt er i Stand til at gøre Indskrænkninger med Hensyn til, hvor energisk i det hele taget en handlende kan og maa være over for det Spørgsmaal at faa sine Varer udbudte til eventuelle Købere.

Med Hensyn til Brugsforeningerne er jeg ogsaa saa heldig at kunne fatte mig fort nu, da de have været Genstand for saa megen Omtale; men jeg vil dog alligevel sige nogle ganske faa Ord derom. Jeg kunde for mit Vedkommende ikke være villig til, paa samme Vis som den sidste ærede Taler at gaa med til, at Forbrugsforeningerne til Kommunerne kom til at betale en Sat, der stod i rimeligt Forhold til de Indtægter, som saadanne Forbrugsforeninger havde; jeg kunde endvidere heller ikke være villig til i Overensstemmelse med det samme ærede Medlem, at gaa med til at forbyde Forbrugsforeningerne Salg af Spiritus og stattepligtigt M. Jeg tror ikke, det var nogen Ulykke for Befolkningen, om de bestaaende Forbrugsforeninger bleve afstaarne fra en saadan Handel. Tværtimod; for Øjeblikket er det vel saadan, at faa eller niange — derom kan og skal jeg ikke udtale mig — i hvert Fald nogle Forbrugsforeninger ere komne til Verden netop paa Grund af, at man har skullet kaffe en Høker en Brændevinsbevilling. (R. Nielsen: Det er Misbrugene). Det er Misbrugene, siger det ærede Medlem. Jeg skal i fuld Tilslutning til det samme ærede Medlem ogsaa sige, at jeg føler mig ikke forpligtet til at ophæve Brugen for Misbrugens Skyld. Derimod er der en anden Ting, som jeg tror, man maaste ikke har fæstet Øinene ret paa endnu, og det er det, at disse Hindringer, som det foreliggende Forslag jo unægtelig vil lægge i Vejen for